

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (μονομελούς)
της 17ης Δεκεμβρίου 2003

Υπόθεση T-133/02

Pravir Kumar Chawdhry
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Έκτακτος υπάλληλος - Απασχόληση αμειβόμενη από τις πιστώσεις που έχουν διατεθεί για τον προϋπολογισμό έρευνας - Κατάταξη σε βαθμό»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 1617

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Α 6, κλιμάκιο 3, και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στο ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών του εξόδων.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - ΚΥΚ - Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού - Κριτήριο κατάταξης σε βαθμό κατά την πρόσληψη υπαλλήλου - Εφαρμογή επί των εκτάκτων υπαλλήλων
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 31 § 2)

2. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διορισμός σε βαθμό - Εσωτερική οδηγία οργάνου που αποκλείει κάθε κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας - Μη νόμιμη
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 31 § 2)

3. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διορισμός σε βαθμό - Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας - Διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής - Υποχρέωση σε ορισμένες περιπτώσεις να εξετάζεται η δυνατότητα μιας τέτοιας κατάταξης - Δικαστικός έλεγχος - Όρια
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 31 § 2)

4. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διορισμός σε βαθμό - Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας - Συνεκτίμηση των εξαιρετικών προσόντων του ενδιαφερόμενου - Κριτήρια
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 31 § 2 και 32, εδ. 2)

5. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διορισμός σε βαθμό - Κατάταξη στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας - Συνεκτίμηση των εξαιρετικών προσόντων του ενδιαφερόμενου - Εκτίμηση σε σχέση με την επίδικη θέση - Δεν μπορεί να γίνει επίκληση παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 31 § 2)

6. Υπάλληλοι - Καθήκον μέριμνας που υπέχει η διοίκηση - Περιεχόμενο - Όρια

7. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Απόφαση περί βαθμολογικής κατατάξεως - Αιτιολογία - Περιεχόμενο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 25, εδ 2, και 31 § 2)

1. Έστω και αν το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, σχετικά με τα κριτήρια βαθμολογικής κατατάξεως των υπαλλήλων κατά την πρόσληψή τους, δεν έχει ρητώς κηρυχθεί ως εφαρμοστέο επί των εκτάκτων υπαλλήλων από τις διατάξεις του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, οι περιλαμβανόμενοι στη διάταξη αυτή κανόνες είναι δυνατό, λογικώς, να εφαρμόζονται επί των εκτάκτων υπαλλήλων δυνάμει της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

(βλ. σκέψη 35)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 17 Νοεμβρίου 1998, T-217/96, Fabert Goossens κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-607 και II-1841, σκέψεις 41 και 42· ΠΕΚ, 6 Ιουλίου 1999, T-203/97, Forvass κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-129 και II-705, σκέψη 42

2. Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ απονέμει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ή στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή τη δυνατότητα να διορίζει τον υποψήφιο στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας. Η δυνατότητα αυτή πρέπει να νοείται ως εξαίρεση από τους γενικούς κανόνες περί κατατάξεως. Το άρθρο 31 του ΚΥΚ δεν ορίζει κανέναν ειδικό όρο από τον οποίο εξαρτάται η διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να παρεκκλίνει από τον κανόνα της κατατάξεως στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας. Η διακριτική ευχέρεια που παρέχεται από το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και, στην περίπτωση των έκτακτων υπαλλήλων, στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ρυθμιστεί με εσωτερικές οδηγίες των οργάνων. Ωστόσο, οι εσωτερικές οδηγίες που εκδίδουν τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του ΚΥΚ.

Συναφώς, το κοινοτικό όργανο δεν μπορεί να παραιτηθεί πλήρως της εξουσίας που του απονέμει το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και να στερηθεί κατά τρόπο απόλυτο τη δυνατότητα να διορίζει έναν νεοπροσλαμβανόμενο υπάλληλο σε άλλο βαθμό και όχι στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας. Συνεπώς, η εσωτερική οδηγία που διέπει την άσκηση της διακριτικής εξουσίας που απονέμει το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ πρέπει να μη θίγει τη δυνατότητα διορισμού, κατ' εξαίρεση, στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας.

(βλ. σκέψεις 36, 37 και 41)

Παραπομπή: προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Sir Gordon Slynn στην απόφαση του Δικαστηρίου, 6 Ιουνίου 1985, 146/84, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 1723, 1724, 1728· ΔΕΚ, 1 Ιουλίου 1999, C-155/98 P, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4069, σκέψη 32, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Léger στην ίδια απόφαση, Συλλογή 1999, σ. I-4071, σκέψη 3· ΠΕΚ, 5 Οκτωβρίου 1995, T-17/95, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-227 και II-683, σκέψεις 23 και 24

3. Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ υποχρεώνει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ή την αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή να εξετάζει τη δυνατότητα εφαρμογής της, ιδίως όταν ειδικές περιστάσεις της υπηρεσίας επιβάλλουν την πρόσληψη ενός επιτυχόντος με ιδιαίτερα προσόντα ή όταν ο προσληφθείς διαθέτει εξαιρετικά προσόντα. Οι αρχές αυτές δεν υποχρεούνται, εν πάση περιπτώσει, να εφαρμόσουν το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ακόμη και αν ο υποψήφιος διαθέτει εξαιρετικά προσόντα. Συγκεκριμένα, αφού πράγματι προβούν σε συγκεκριμένη εκτίμηση των προσόντων και της επαγγελματικής πείρας του ενδιαφερομένου, σε σχέση με τα κριτήρια του άρθρου 31 του ΚΥΚ και υπό την επιφύλαξη των όρων κατατάξεως, τους οποίους, ενδεχομένως, δεσμεύθηκαν ότι θα εφαρμόσουν κατά την ανακοίνωση κενής θέσεως, μπορούν να αποφασίσουν ελεύθερα, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας, αν ενδείκνυται η κατάταξη στον ανώτερο βαθμό. Επομένως, οι υπάλληλοι και οι νεοπροσλαμβανόμενοι υπάλληλοι, ακόμη και αν πληρούν τις προϋποθέσεις κατατάξεως στον ανώτερο βαθμό, δεν έχουν υποκειμενικό δικαίωμα τέτοιας κατατάξεως.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο δικαστικός έλεγχος απόφασεως περί κατατάξεως σε βαθμό δεν μπορεί να υποκαθίσταται στην εκτίμηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχή ή της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής. Ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο αν συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου, αν η ΑΔΑ στήριξε την απόφασή της σε εσφαλμένα ή απελή στοιχεία ή αν η απόφαση εμφανίζει ελάττωμα λόγω καταχρήσεως εξουσίας, νομικής πλάνης ή ελλειπών αιτιολογίας. Σ' αυτόν εναπόκειται, όμως, να ελέγξει αν το όργανο που εξέδωσε την απόφαση δεν έκανε προδήλως εσφαλμένη χρήση της εξουσίας του.

(βλ. σκέψεις 44 και 45)

Παραπομπή: 5 Οκτωβρίου 1995, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 21· ΠΕΚ, 13 Φεβρουαρίου 1998, T-195/96, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-51 και II-117, σκέψεις 36, 38 και 43· ΠΕΚ, 11 Ιουλίου 2002, T-381/00, Wasmeier κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-125 και II-677, σκέψη 56

4. Τα εξαιρετικά προσόντα που αναφέρονται στο άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν πρέπει να αξιολογούνται με γνώμονα τον συνολικό πληθυσμό, αλλά σε σχέση με τη μέση γενική εικόνα των επιτυχόντων στον διαγωνισμό, οι οποίοι επιλέγησαν εξάλλου με πολύ αυστηρά κριτήρια, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 27 του ΚΥΚ. Η σύγκριση αυτή δεν πρέπει όμως να γίνεται σε σχέση με τους επιτυχόντες όλων των διαγωνισμών ή των διαδικασιών επιλογής, αλλά σε σχέση με τους επιτυχόντες των διαγωνισμών ή διαδικασιών επιλογής που είναι συγκρίσιμοι με αυτόν με τον οποίο προσλήφθηκε ο ενδιαφερόμενος. Αντιθέτως, η σύγκριση δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο μεταξύ των επιτυχόντων της ίδιας διαδικασίας επιλογής. Όσον αφορά τον καθορισμό των διαδικασιών επιλογής και της περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον σκοπό αυτό, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια.

(βλ. σκέψη 76)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 5 Νοεμβρίου 1997, T-12/97, Barnett κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-313 και II-863, σκέψεις 50 και 51· Wasmeier κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 73· ΠΕΚ, 3 Οκτωβρίου 2002, T-6/02, Platte κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-189 και II-973, σκέψη 38

5. Η αξιολόγηση του εξαιρετικού χαρακτήρα των προσόντων νεοπροσληφθέντος υπαλλήλου δεν μπορεί να γίνει αφηρημένα, αλλά πρέπει να γίνει σε σχέση με τη θέση για την οποία προσλήφθηκε. Η περιπτωσιολογική φύση της αξιολόγησης αυτής απαγορεύει τη δυνατότητα λυσιτελούς επικλήσεως από τον ενδιαφερόμενο παραβίασεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

(βλ. σκέψη 102)

Παραπομπή: Wasmeier κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 76

6. Το καθήκον μέριμνας της διοικήσεως έναντι των υπαλλήλων της αντικατοπτρίζει την ισορροπία των αμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που ο ΚΥΚ έχει δημιουργήσει όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ της δημόσιας αρχής και των υπαλλήλων της δημόσιας υπηρεσίας. Το καθήκον αυτό συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, ότι όταν μια αρχή αποφαινεται σχετικά με την κατάσταση ενός υπαλλήλου λαμβάνει υπόψη της το σύνολο των στοιχείων που είναι δυνατό να καθορίσουν την απόφασή της και ότι, πράττοντας έτσι, συνεκτιμά όχι μόνον το συμφέρον της υπηρεσίας αλλά και το συμφέρον του οικείου υπαλλήλου. Η προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των υπαλλήλων πρέπει πάντοτε να περιορίζεται από την τήρηση των ισχυόντων κανόνων.

(βλ. σκέψη 107)

Παραπομπή: Forvass κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 53 και 54, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία

7. Το κοινοτικό όργανο δεν υποχρεούται, στο πλαίσιο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, να παράσχει, με την απόφαση που καθορίζει την κατάταξη υπαλλήλου του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου, λεπτομερή στατιστικά δεδομένα σχετικά με την κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο των υπαλλήλων του κλάδου αυτού κατά την πρόσληψή τους.

Πρώτον, τα λεπτομερή αυτά δεδομένα δεν είναι κατάλληλα για τον έλεγχο της ορθότητας της αξιολογήσεως των προσόντων του ενδιαφερόμενου, λαμβανομένης υπόψη της περιπτωσιολογικής φύσεώς της.

Δεύτερον, η απόφαση περί κατατάξεως παρουσιάζει ορισμένες αναλογίες με την απόφαση περί προαγωγής. Οι αναλογίες αυτές δικαιολογούν την εφαρμογή και στις αποφάσεις που αφορούν κατάταξη σε βαθμό των αρχών που διέπουν την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων περί προαγωγής, για τις οποίες, αφενός, η υποχρέωση μπορεί να εκπληρώνεται κατάλληλα στο στάδιο της αποφάσεως που αποφαίνεται επί της διοικητικής ενστάσεως και, αφετέρου, αρκεί η αιτιολογία να αναφέρεται στην ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες ο ΚΥΚ εξαρτά τη νομιμότητα της διαδικασίας προαγωγής, και δεν απαιτείται, ειδικότερα να αποκαλύψει η ΑΔΑ τη συγκριτική εκτίμηση στην οποία προέβη. Αρκεί η ΑΔΑ να πληροφορήσει τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο για τον ατομικό και κρίσιμο λόγο που δικαιολογεί την απόφαση που τον αφορά.

Επομένως, η αιτιολόγηση της αποφάσεως περί κατατάξεως σε βαθμό μπορεί να περιορίζεται στην ένδειξη ότι η εξέταση της καταστάσεως του ενδιαφερόμενου όσον αφορά το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ έλαβε όντως χώρα και στην έκθεση της αξιολογήσεως που έγινε στο πλαίσιο αυτό όσον αφορά τα προσόντα και τη θέση για την οποία προσλήφθηκε. Αντιθέτως, δεν απαιτείται να παρασχεθούν δεδομένα που αφορούν την κατάταξη άλλων υπαλλήλων ή σχετικών στατιστικών.

(βλ. σκέψεις 119 έως 122)

Παραπομπή: 1 Ιουλίου 1999, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, προπαραθεσίσα, σκέψη 27· ΠΕΚ, 14 Ιουνίου 2001, T-230/99, McAuley κατά Συμβουλίου, Σύλλογος Υπ.Υπ. 2001, σ. I-A-127 και II-583, σκέψη 52, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία: Wasmeier κατά Επιτροπής, σκέψη 142